

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0415 van 30 juni 2015
in de zaak 1314/0205/A/4/0199

In zake: de heer **Luc DE RUYCK**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Francis CHARLIER
kantoor houdende te 8860 Lendelede, Langemuntelaan 1
waar woonplaats wordt gekozen
en mevrouw Sofie BOEYKENS
kantoor houdende te 9000 Gent, Molenaarsstraat 111/1A

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 november 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 oktober 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde van 24 juni 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het ophogen van een weide.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9700 Oudenaarde, Serpentstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummer 285G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 21 april 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jürgen DE STAERCKE die loco de heer Francis CHARLIER en mevrouw Sofie BOEYKENS verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 18 maart 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*ophoging van een perceel weide*”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’, gelegen in agrarisch gebied.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 26 maart 2013 als volgt:

“ ...

De bovenvermelde adviesaanvraag werd uit landbouwkundig standpunt en uit oogpunt van een duurzame plattelandsontwikkeling onderzocht en er wordt een ongunstig advies gegeven.

Het betreft de regularisatie van een ophoging van een perceel weiland. De ophoging is reeds gebeurd, hierdoor is de aanvraag niet controleerbaar en tegenstelbaar met het vroegere niveau. De afdeling gaat er steeds van uit dat de landbouw optimale kansen moeten krijgen maar met respect voor het bestaande fysische kader (geologische opbouw van de bodem, hydrografie, ...). Er worden enkel ophogingen aanvaard van plaatselijke laagtes die de bewerkbaarheid van het perceel in zijn geheel belemmeren. Dit is hier niet het geval. Het perceel is in gebruik als graasweide. Het betreft een zeer sterk gleyige grond op kleiig materiaal (Efp) die overstromingsgevoelig is. De afdeling gaat niet akkoord met de ophoging van dit perceel.

De definitieve juridische administratieve afweging gebeurt door de vergunningverlenende overheid (...).

...”

De dienst Integraal Waterbeleid brengt op 28 maart 2013 een ongunstig advies uit dat luidt als volgt:

“ ...

Dit perceel is gelegen langs de waterlopen nrs. S.310 van 2de categorie en S.311 van 3de categorie.

De werken omvatten het regulariseren van een terreinophoging met de bedoeling het weiland kwalitatief beter te maken voor begrazing door rundvee. De ophogingen omvatten 350 m³ op een oppervlakte van 3.128 m², wat een gemiddelde ophoging inhoudt van 11 cm over het gehele perceel. Aan de randen t.h.v. de waterlopen zou geen grond opgehoogd zijn, wat inhoudt dat in het midden van het perceel de ophogingen groter zijn dan 11 cm.

Het perceel bevindt zich volgens de overstromingskaarten binnen een mogelijk overstromingsgevoelig gebied, maar niet binnen een recent overstroomd gebied (toestand 11 maart 2011) noch binnen een risicozone voor overstroming (kb 28 februari 2007 inzake natuurrampen). Opwaarts van het bedoelde perceel is de Marollebeek overstromingsgevoelig.

Het perceel bevindt zich volgens de NOG-kaarten binnen een van nature overstroombaar gebied. Ophogingen van dergelijke percelen is nefast voor de natuurlijke berging van de waterloop en dienen daarom vermeden te worden. De van nature overstroombare gebieden moeten zoveel mogelijk gevrijwaard worden, zeker in beekvalleien waar reeds wateroverlastproblemen voorkomen. Er kunnen dan ook geen grondophogingen worden toegelaten, waardoor het bergend vermogen in het gedrang wordt gebracht. Enkel zeer beperkt ophogingen kunnen aanvaard worden op de meest drassige plaatsen, met de bedoeling het perceel geschikt te maken voor begrazing.

Om deze redenen zijn er bezwaren tegen de regularisatie van de uitgevoerde werken.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde weigert op 24 juni 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Historiek

- Voor deze werken werd een PV opgesteld door de Politiezone Vlaamse Ardennen op 13/09/2011 – nr. OU.66.L1.006436/2012.

Watertoets

Het perceel is gelegen langs de waterlopen nrs. S310 van 2de categorie en S.311 van 3de categorie. Het perceel bevindt zich volgens de overstromingskaarten in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied maar niet binnen een recent overstroomd gebied noch binnen een risicozone voor overstroming. Opwaarts van bedoeld perceel is de Marollebeek overstromingsgevoelig. Het perceel bevindt zich volgens de NOG-kaarten binnen een van nature overstroombaar gebied. Ophogingen van dergelijke percelen is nefast voor de natuurlijke berging van de waterloop en dienen daarom ook vermeden te worden. Er kunnen dan ook geen grondophogingen worden toegelaten, waardoor het bergend vermogen in het gedrang wordt gebracht. Enkel zeer beperkte ophogingen kunnen aanvaard worden op de meest drassige plaatsen, met de bedoeling het perceel

geschikt te maken voor begrazing. Zie besluit Bestendige Deputatie dd° 28/03/2013.

...

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

De werken omvatten het regulariseren van een terreinophoging met de bedoeling het weiland kwalitatief beter te maken voor begrazing door rundvee. De ophogingen omvatten 350 m³ op een oppervlakte van 3.128 m², wat een gemiddelde ophoging inhoudt van 11 cm over het gehele perceel. Aan de randen t.h.v. de waterlopen zou geen grond opgehoogd zijn, wat inhoudt dat in het middel van het perceel de ophogingen groter zijn dan 11 cm. De aanvraag heeft betrekking op gronden welke gelegen zijn langs een gemeentelijke verbindingsweg en die zich situeren aan de rand van een industrieel weefsel aan de rand van de dorpskern van de deelgemeente Eine.

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, andere regelgeving en regels rond ontbossen.

Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg

Ligging volgens de plannen van aanleg+bijhorende voorschriften

Het goed ligt in het gewestplan Oudenaarde (...). De plaats van de voorgenomen werken ligt binnen een agrarisch gebied waarvoor art. 11.4.1 van het KB dd° 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van toepassing is.

...

Bepaling van het plan dat van toepassing is

Het goed is niet gelegen binnen de omschrijving van een goedgekeurde en niet vervallen verkaveling noch binnen de grenzen van een goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan. Het blijft de bevoegdheid van de overheid de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijk inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de voorschriften van het gewestplan.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldend plan, zoals hoger omschreven.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het hier een regularisatie betreft.

Gelet op het gunstig advies van Elia.

Overwegende dat voor deze werken een PV werd opgesteld door de Politiezone Vlaamse Ardennen op 13/06/2011 – gekend onder nr. OU.66.L1.006436/2012.

Gelet op het ongunstig advies van het Departement Landbouw en Visserij dat luidt als volgt:

...

Gelet op het ongunstig advies van de Bestendige Deputatie dd° 28/03/2013.

Overwegende dat volgens voornoemd advies van de Bestendige Deputatie het perceel volgens de NOG-kaarten zich bevindt binnen een van nature overstroombaar gebied. Ophogingen van dergelijke percelen is nefast voor de natuurlijke berging van de waterloop en dienen daarom vermeld te worden. De van nature overstroombaar gebieden moeten zoveel mogelijk gevrijwaard worden, zeker in beekvalleien waar reeds

overlastproblemen voorkomen. Er kunnen dan ook geen grondophogingen worden toegelaten, waardoor het bergend vermogen in het gedrang wordt gebracht. Enkel zeer beperkte ophogingen kunnen aanvaard worden op de meest drassige plaatsen, met de bedoeling het perceel geschikt te maken voor begrazing.

Overwegende dat om voornoemde redenen de regularisatie niet voor vergunning vatbaar is.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 23 juli 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 september 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 24 september 2013 beslist de verwerende partij op 10 oktober 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2. Motivering

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied noch binnen een risicozone voor overstromingen, doch wel in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Het perceel ligt in een van nature overstroombaar gebied. Opwaarts van het bedoelde perceel is de Marollebeek overstromingsgevoelig.

Uit het advies van de dienst Integraal Waterbeleid blijkt dat ophoging van percelen gelegen binnen een van nature overstroom gebied nefast is voor de natuurlijke berging van de waterloop. Dit standpunt wordt bijgetreden: de van nature overstroombare gebieden moeten zoveel mogelijk gevrijwaard worden, zeker in beekvalleien waar al wateroverlastproblemen voorkomen. Er kunnen geen grondophogingen worden toegelaten waardoor het bergend vermogen in het gedrang wordt gebracht.

In het advies van het Departement Landbouw wordt gesteld dat op het terrein enkel ophogingen kunnen aanvaard worden van plaatselijke laagtes die de bewerkbaarheid van het perceel in zijn geheel belemmeren, wat hier niet het geval is.

Beide adviezen worden bijgetreden. Regularisatie van de ophoging van het betreffende overstromingsgevoelige terrein is niet wenselijk. Enkel beperkte plaatselijke ophogingen die een belemmering van het agrarisch gebruik van het terrein als geheel kunnen tegengaan zijn op het terrein aanvaardbaar. De uitgevoerde ophoging, uitgevoerd in het kader van het gebruik van het terrein als graasweide voor runderen, kan niet aanzien worden als noodzakelijk om het verdere gebruik van de weide te bestendigen. Het bijkomend nut van de ophoging voor het gebruik van het terrein is niet van die aard dat het de negatieve effecten op het watersysteem kan rechtvaardigen.

Er wordt geconcludeerd dat voorliggende regularisatieaanvraag geen oplossing biedt om het schadelijk effect voor het watersysteem te vermijden. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden geschaad.

...

2.3 De juridische aspecten

Voor aanvragen tot regularisatie vermeldt de VCRO in artikel. 4.2.24.§1:

...

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

De aanvraag, die in functie staat van het ophogen van het terrein teneinde het landbouwgebruik van het perceel te optimaliseren, is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

Appellant stelt de stedenbouwkundige vergunningsplicht van de uitgevoerde werken in vraag, en betwist dat de regularisatie een aanmerkelijke reliëfwijziging betreft.

De VCRO stelt dat een reliëfwijziging 'aanmerkelijk' is als de aard of functie van het terrein wijzigt.

Aangezien uit de watertoets blijkt dat de gevraagde ophoging schadelijke effecteven voor het watersysteem teweeg brengt, dient geoordeeld dat voorliggende regularisatie effectief de aard van het terrein wijzigt, van een volgens appellant minder goede landbouwgrond, die ophoging behoeft, naar een volgens hem beter bruikbaar terrein. Bijgevolg valt het gevraagde in geen geval onder de vrijstelling van vergunning kan vallen.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Aangezien de aanvraag de watertoets niet doorstaat wordt geoordeeld dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.1, 4° VCRO en van artikel 4.7.23, §1 VCRO.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

IV.1.2. Eerste middelonderdeel: schending van artikel 4.2.1, 4° VCRO

IV.1.2.1 Beginsel

Artikel 4.2.1, 4° VCRO omschrijft een vergunningsplichtige reliëfwijziging als volgt:

...

Aldus zijn reliëfwijzigingen enkel vergunningsplichtig als ze “aanmerkelijk” zijn én “de aard of de functie van het terrein wijzigt”.

Voor het overige zijn in de VCRO geen meetbare criteria opgenomen, zodat voor de invulling van de omschrijving opgenomen in artikel 4.2.1, 4° VCRO dient nagegaan te worden wat als gebruikelijk of algemeen gangbaar in de rechtspraak en rechtsleer wordt aangenomen.

IV.1.2.2 Toepassing in de rechtsspraak en rechtsleer

In de rechtsspraak wordt aangegeven dat het “aanmerkelijk” karakter vanuit verschillende benadering dient beoordeeld te worden:

...

Uit voorgaande dient te worden afgeleid dat zowel mathematische als kwalitatieve (niet-mathematisch) criteria dienen betrokken te worden bij de beoordeling van de kwalificatie “aanmerkelijk”, hetgeen in de bestreden beslissing niet in overweging werd genomen.

De mathematische criteria

Inzake de mathematische criteria worden diverse minimum-drempelwaarden teruggevonden in de rechtsspraak:

- *volgens het Hof van beroep te Antwerpen en Gent moet een wijziging van het bodemreliëf als **aanmerkelijk** worden beschouwd wanneer zij **meer dan 0,50 m** bedraagt (...), dit in lijn met het Verslag aan de Koning bij het KB 18 december 1981 tot wijziging voor het Vlaamse Gewest van het KB van 16 december 1971 betreffende de werken en handelingen van geringe omvang (...);*
- *Volgens het Hof van beroep te Brussel kunnen uitgravingen die die **slechts 10 tot 20 cm** diep zijn, **niet als een aanmerkelijke wijziging** van de bodem worden beschouwd (...).*
- *Volgens de Correctionele rechtbank te Dendermonde kan een niveauverschil van **30 cm niet als aanmerkelijk** worden beschouwd (...)*

*Uit bovenstaande dient aldus te worden besloten dat het mathematisch criterium **een minimum ophoging tussen de 20cm en de 50cm** vooropstelt om als “aanmerkelijk” te worden gekwalificeerd.*

De kwalitatieve criteria

Supra werd reeds aangegeven dat in de rechtsspraak de aftoetsing van het “aanmerkelijk” karakter ook wordt uitgevoerd op vlak van de bestemming, het feitelijk gebruik en het uitzicht van het terrein, samengevat als de kwalitatieve (niet-mathematische) criteria.

*In dat kader stelt het Hof van Cassatie dat bij de beoordeling van het aanmerkelijk karakter van de wijziging rekening moet worden gehouden met **“de bestemming, het feitelijk gebruik of het uitzicht van het terrein”** (...).*

Deze invulling sluit perfect aan bij de in artikel 4.2.1, 4° VCRO gestelde voorwaarde dat de wijziging “de aard of de functie van het terrein wijzigt”.

IV.1.2.3 Toepassing in casu

Toetsing aan de mathematische criteria

In de bestreden beslissing wordt geen standpunt ingenomen omtrent het mathematisch criterium, evenmin wordt dit in overweging genomen bij de beoordeling van het “aanmerkelijk” karakter van de reliëfwijziging.

De in casu uitgevoerde terreinaanleg heeft evenwel een **bijzonder kleine impact**. Het betreft 350 m³ op een oppervlakte van 3.128 m². **De gemiddelde ophoging betreft aldus 11 cm**. Aangezien in de nabijheid van de waterlopen en de gracht geen ophoging werd doorgevoerd (de oevers zijn in hun oorspronkelijke staat gebleven), zijn er lokaal iets hogere ophogingen.

Het niveau van de weide ligt **na ophoging nog steeds opmerkelijk lager dan het niveau van de aanpalende percelen** 282F en 458A en de percelen 288G-291M.

Aldus dient te worden besloten dat de reliëfwijziging met een gemiddelde ophoging met 11 cm over 0,3 ha, met vrijwaring van de oevers van de waterlopen niet beantwoordt aan de aangehaalde “mathematische criteria”, en dat aldus in de bestreden beslissing ten onrechte dit element niet in overweging werd genomen.

In de bestreden beslissing wordt het mathematisch criterium niet in overweging genomen, zodat deze faalt in feite en in rechte en geenszins als behoorlijk gemotiveerd kan worden aangenomen.

Toetsing aan de kwalitatieve criteria

De aanvraag werd in het kader van het administratief beroep door de verzoeker ook zelf gemotiveerd en getoetst aan de hand van de kwalitatieve criteria.

Meer in het bijzonder werd hieromtrent het volgende gesteld door de verzoeker:

...

Het criterium van de “aard” of de “bestemming” van het terrein dient dus beoordeeld te worden met inachtneming van de planologische voorschriften.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent gesteld:

...

Aldus dient besloten te worden dat er op vlak van de “bestemming” van het terrein, er zich geen probleem stelt.

- Feitelijk gebruik

De voor regularisatie aangeboden ophoging heeft de bedoeling het drassige weiland kwalitatief beter te maken voor begrazing door rundvee. In het midden van het perceel waren zeer zompige plaatsen die werden aangehoogd.

Het perceel werd na de ophoging terug ingezaaid als weide om verder agrarisch (grazen van rundvee) te worden gebruikt.

Ook in de bestreden beslissing (...) werd uitdrukkelijk gesteld dat het “optimaliseren” van het landbouwgebruik van het perceel aanvaardbaar is.

Het feitelijk gebruik van de weide is aldus op geen enkele wijze verstoord, hetgeen wordt bevestigd in de bestreden beslissing.

- **Uitzicht**

Het uitzicht van het terrein blijft door de beperkte wijziging gelijk, temeer daar:

- het huidig niveau van het weideperceel 285g nog steeds merkkelijk lager dan het niveau van de omliggende percelen 282f en 458a en de percelen 288g-291m;
- het perceel na de ophoging terug werd ingezaaid als weide om verder agrarisch (grazen van rundvee) te worden gebruikt.

Ter illustratie vergelijkte men beelden van “Google Earth” (2009) met de foto's uit het aanvraagdossier (d.w.z. van ná de geverbaliseerde werken).
(foto's)

In de bestreden beslissing werd dit element ten onrechte niet in aanmerking genomen.

Opnieuw dient te worden vastgesteld dat de door de verzoeker aangehaalde motivering en toets aan de kwalitatieve criteria in de bestreden beslissing niet werd ontmoet; enkel werd verwezen naar voorgaande stelling zonder meer.

Bijgevolg blijkt dat de bestreden beslissing ten onrechte geen afweging heeft gemaakt op vlak van het “aanmerkelijk” karakter van de ophoging, minstens de grieven van de verzoeker niet heeft onderzocht, zodat de bestreden beslissing niet steunt op feitelijk correcte en juridisch correcte motieven. Evenmin wordt een en ander in de bestreden beslissing gemotiveerd.

IV.1.3. Tweede middelonderdeel: schending van artikel 4.7.23, §1 VCRO

De bestreden beslissing is onmiskenbaar aangetast door een schending van de formele motiveringsplicht, nu op geen enkele wijze aandacht besteed wordt aan hetgeen uitdrukkelijk is gesteld in het administratief beroepschrift omtrent de kwalificatie van het begrip “aanmerkelijk” in de zin van artikel 4.2.1, 4° VCRO.

Op geen enkele wijze wordt ingegaan op de door de beroeper (huidige verzoeker) aangehaalde motivering inzake de mathematische en kwalitatieve criteria ter beoordeling van de “aanmerkelijkheid” van een terreinaanlegwerken.

De formele motiveringsplicht, zoals omschreven in art. 4.7.23, § 1, VCRO, vereist weliswaar niet dat stelselmatig en punt na punt wordt geantwoord op alle beroepsargumenten die zijn geuit, doch wel dient de deputatie, oordelend in graad van administratief beroep, in haar beslissing aan te geven op grond van welke elementen en argumenten de relevante bezwaren niet kunnen worden bijgetreden.

Inderdaad dient een administratieve beroepsinstantie minstens een uitdrukkelijk antwoord te geven op de vragen die op grond van het beroepschrift naar voor komen als zijnde van essentieel belang (...).

Zoals supra uiteengezet werd geheel voorbijgegaan aan het beroepsschrift zoals opgebouwd door de verzoeker, een loutere vermelding van een aantal punten ervan kan in geen geval weerhouden worden als afdoende motivering.

De bestreden beslissing schendt zonder meer artikel 4.7.23, § 1, VCRO.

IV.1.4. Conclusie

Uit bovenstaande dient aldus zonder meer te worden besloten dat de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht miskent.

Meer zelfs, zoals reeds aangegeven in het beroepschrift, voldoet de aanvraag niet aan de vooropgestelde mathematische en kwalitatieve criteria zodat de er geen sprake is van een vergunningsplichtig werk in de zin van artikel 4.2.1, 4° VCRO. de vergunningverlenende overheid had dienen te besluiten tot de onontvankelijkheid van de (regularisatie)aanvraag daar zij zonder voorwerp is. Tevens dient hierbij gewezen te worden op het feit dat de huidige verzoeker de facto verplicht was een beroep in te stellen gelet op het tussengekomen proces-verbaal inzake de uitgevoerde werken.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verzoeker stelt in het eerste middelonderdeel dat de terreinophoging van 11 cm gemiddeld noch de mathematische noch de kwalitatieve toets doorstaat om als "aanmerkelijk" te worden gekwalificeerd.

Overeenkomstig artikel 4.2.1, 4° VCRO is het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, vergunningsplichtig.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, zijn geen mathematische criteria opgenomen in artikel 4.2.1, 4° VCRO en is de wijziging van de aard of de functie van het terrein determinerend voor het vergunningsplichtig karakter.

De deputatie heeft in casu vastgesteld dat door de ophoging de minder goede landbouwgrond naar een beter bruikbaar terrein is veranderd, waarbij schadelijke effecten voor het watersysteem werden teweeggebracht. De deputatie kon terecht hieruit afleiden dat de aard van het terrein door de ophoging is gewijzigd. Deze ophoging betreft derhalve een aanmerkelijke reliëfwijziging die niet onder de vrijstelling van vergunning valt.

In het tweede middelonderdeel voert verzoeker aan dat de deputatie niet is ingegaan op de door de verzoeker opgeworpen motivering inzake mathematische en kwalitatieve criteria ter beoordeling van de "aanmerkelijkheid" van een terreinaanleg.

Uit artikel 4.7.23, §1 VCRO, dat dient gelezen te worden in combinatie met artikel 4.7.21, §1 VCRO, blijkt dat de deputatie, wanneer zij uitspraak doet over een bij haar ingesteld beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, optreedt als orgaan van actief bestuur en niet als administratief rechtscollege. Bij de behandeling van het beroep onderzoekt de deputatie de aanvraag in haar volledigheid. De motiveringsplicht die op de deputatie rust, impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden (...).

Voor de beslissing van een orgaan van actief bestuur volstaat het dat de motivering 'draagkrachtig' is, m.n. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (...). Zoals hierboven is aangehaald, blijkt uit de bestreden beslissing duidelijk op basis van welke elementen de deputatie heeft geoordeeld dat het gevraagde een aanmerkelijke reliëfwijziging betreft en dus niet vrijgesteld is van de vergunningsplicht.

...

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

III.1.2. Eerste middelonderdeel: schending van artikel 4.2.1, 4° VCRO

III.1.2.3 Standpunt verwerende partij

De verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat de door de verzoeker aangevoerde mathematische en kwalitatieve criteria voor de beoordeling van het “aanmerkelijk karakter” van de gevraagde terreinwijziging niet kunnen worden in aanmerking genomen.

De verwerende partij stelt dat enkel “de wijziging van de aard of de functie van het terrein **determinerend**” is voor het “vergunningsplichtig karakter” der werken.

Over het “aanmerkelijk”-karakter als voorwaarde neemt de verwerende partij **geen standpunt** in.

III.1.2.2 Weerlegging door verzoekende partij

De verwerende partij stelt geheel ten onrechte dat vergunningsplichtig karakter van een reliëfwijziging **exclusief bepaald wordt door** de “wijziging van de aard of de functie van het terrein”.

Evenwel dient er in eerste instantie sprake te zijn van handelingen die “het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen”.

...

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat het aangevraagde de kwalitatieve en mathematische toets doorstaat

...

Zodat dient besloten te worden dat er in deze geen sprake is van een “aanmerkelijke” wijziging van het reliëf van de bodem

Gelet op het gegeven dat er geen sprake is van een “aanmerkelijke” reliëfwijziging - nu de ophoging slechts 11 cm betreft – kan het aangevraagde niet als vergunningsplichtige handeling worden gekwalificeerd.

Evenmin kan de aanname door de verwerende partij als zou de wijziging van “de aard of de functie van het terrein” als enig determinerend element in aanmerking worden genomen om te besluiten tot het vergunningsplichtig karakter van de ophoging.

De beperkte ophoging van 11 cm kan dus niet als een vergunningsplichtige handeling in de zin van artikel 4.2.1, 4° VCRO worden begrepen.

III.1.3. Tweede middelonderdeel: schending van artikel 4.7.23, §1 VCRO

...

III.1.3.2 Standpunt verwerende partij

De verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat uit de beslissing voldoende duidelijk blijkt op basis van welke elementen de deputatie heeft geoordeeld.

Deze – vermeende – motivering zou ook voldoende “draagkrachtig” zijn.

III.1.3.1 Weerlegging door verzoekende partij

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat de **verwerende partij er niet in slaagt aan te geven welke elementen** de deputatie dan wel in aanmerking heeft genomen bij de beoordeling.

Wel kan worden vastgesteld dat de **bestreden beslissing tot weigering enkel** – zoals reeds supra aangehaald – **gesteund is op het gegeven dat** het waterbergend vermogen van het terrein primeert op de gevraagde ophoging.

Geenszins kan deze motivering van enkele lijntjes worden beschouwd als een “draagkrachtige” motivering.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing **op geen enkele wijze wordt ingegaan op de door de beroeper (huidige verzoeker) aangehaalde motivering** inzake de mathematische en kwalitatieve criteria ter beoordeling van het begrip “aanmerkelijk” in de zin van artikel 4.2.1, 4° VCRO.

Meer zelfs, zoals reeds aangegeven in het beroepschrift, voldoet de aanvraag niet aan de vooropgestelde mathematische en kwalitatieve criteria zodat de er geen sprake is van een vergunningsplichtig werk in de zin van artikel 4.2.1, 4° VCRO.

De vergunningverlenende overheid had dienen te besluiten tot de onontvankelijkheid van de (regularisatie)aanvraag daar zij zonder voorwerp is. Tevens dient hierbij gewezen te worden op het feit dat de huidige verzoeker de facto verplicht was een beroep in te stellen gelet op het tussengekomen proces-verbaal inzake de uitgevoerde werken.

Zoals supra uiteengezet **werd geheel voorbijgegaan aan het beroepsschrift** zoals opgebouwd door de verzoeker, **een loutere vermelding van een aantal punten ervan kan in geen geval weerhouden worden als afdoende “draagkrachtige” motivering.**

De bestreden beslissing schendt zonder meer artikel 4.7.23, § 1, VCRO.
...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij betwist in het eerste middel dat het voorwerp van de aanvraag een vergunningsplichtige reliëfwijziging betreft. Voorts zou volgens de verzoekende partij de verwerende partij nagelaten hebben de aanvraag te toetsen aan de voor de aanvraag noodzakelijke criteria en ook nagelaten hebben haar argumentatie in het beroepschrift te ontmoeten, waardoor de bestreden beslissing niet zou steunen op feitelijk en juridisch correcte motieven en formeel niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Dit wordt uiteengezet in twee onderdelen.

2.

Artikel 4.2.1, 4° VCRO luidt als volgt:

“Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

(...)

4° het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt;

(...)”

Deze bepaling wordt in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening als volgt toegelicht (*Parl. St. VI. Parl.*, 1998-1999, nr. 1332/1, 53-54):

“ ...

Voor punt 4 wordt omwille van de talrijke betwistingen een duidelijker definitie van het begrip "aanmerkelijke reliëfwijziging" gegeven, die opgenomen is in het laatste lid van paragraaf 1. Deze definitie is geïnspireerd op de door de Raad van State ontwikkelde zienswijze die is overgenomen in de rechtsleer en rechtspraak. Er wordt dus geen kwantitatief criterium vastgelegd waaraan alle reliëfwijzigingen beoordeeld worden (cf. het '50 cmcriterium' dat vaak gehanteerd werd, hoewel het in feite bedoeld was in het kader van de toelichting bij het KB van 16 december 1971). Of een reliëfwijziging aanmerkelijk is of niet, en dus vergunningsplichtig of niet, dient beoordeeld te worden in het licht van de aard en de functie van het terrein. Met aard en functie worden zowel de bestemming, het feitelijke gebruik als het uitzicht van het terrein bedoeld. Al naargelang de aard en functie wordt rekening gehouden met de hoogte, resp. diepte van de wijziging, het grondverzet, de oppervlakte of lengte van de wijziging, enzovoort. De Vlaamse regering kan wel steeds een vrijstelling van de vergunningsplicht regelen voor de reliëfwijzigingen waarvoor wegens hun aard en omvang, een vergunningsplicht als te streng en derhalve niet wenselijk wordt geacht, zoals in de huidige regeling reeds het geval is (zie het 'besluit kleine werken', zijnde het KB van 16 december 1971 tot bepaling van de werken die vrijgesteld zijn van ofwel de bemoeiing van de architect, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, laatst gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 16 juli 1996, 7 januari 1997 en 4 november 1997).

...”

Het komt de vergunningverlenende overheid, die op grond van deze bepaling beschikt, na te gaan of het voorwerp van de aanvraag een aanmerkelijke reliëfwijziging betreft, hetgeen onderzocht moet worden in het licht van de aard en de functie van het betrokken terrein.

De Raad kan zich bij het beoordelen van feitelijke gegevens niet in de plaats te stellen van de vergunningverlenende overheid. Belast met de wettigheidscontrole, kan de Raad enkel nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en of zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden.

3.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze overwegingen afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbeslissing moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan zijn beslissing steunt.

4.

De aanvraag beoogt de regularisatie van een ophoging van een terrein “ter verbetering van het begrazen van de weide door rundvee”. De gemiddelde ophoging bedraagt 11cm. Het betrokken terrein heeft een oppervlakte van ongeveer 0,3ha. In de beschrijvende nota bij de aanvraag wordt gesteld dat de ophoging zich vooral in het midden van het perceel bevindt, waar de natte,

zompige plaatsen zijn aangehoogd, en dat het doel van de ophoging is het kwalitatief beter maken van de weide en het nivelleren ervan.

Deze gegevens worden niet betwist.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij vast dat de aanvraag in functie staat van het ophogen van het terrein teneinde het landbouwgebruik van het perceel te optimaliseren, dat aangezien uit de watertoets blijkt dat de ophoging schadelijke effecten voor het watersysteem teweegbrengt de ophoging effectief de aard van het terrein wijzigt van een volgens de aanvrager minder goede landbouwgrond, die ophoging behoeft, naar een beter bruikbaar terrein.

Deze overwegingen kunnen niet anders dan samen gelezen te worden met de eerdere overwegingen in de bestreden beslissing onder de titel ‘De watertoets’, waarin wordt verwezen naar de adviezen van het departement Landbouw en de dienst Integraal Waterbeleid. De verwerende partij stelt dat ze beide adviezen bijtreedt, dat regularisatie van de ophoging van “het betreffende overstromingsgevoelige terrein (...) niet wenselijk (is)”, dat enkel beperkte plaatselijke ophogingen die een belemmering van het agrarisch gebruik van het terrein als geheel kunnen tegengaan aanvaardbaar zijn op het terrein, dat de uitgevoerde ophoging, uitgevoerd in het kader van het gebruik van het terrein als graasweide voor runderen, niet kan worden aanzien als noodzakelijk om het verdere gebruik van de weide te bestendigen, dat het bijkomend nut van de ophoging voor het gebruik van het terrein niet van die aard is dat het de negatieve effecten op het watersysteem kan rechtvaardigen.

Uit het geheel van de overwegingen blijkt duidelijk en afdoend waarom de verwerende partij tot de conclusie komt dat het aangevraagde beschouwd dient te worden te worden als een aanmerkelijke reliëfwijziging. Tegelijk blijkt waarom de verwerende partij andersluidend oordeelt dan de argumentatie in het beroepsschrift dat de aanvraag geen aanmerkelijke reliëfwijziging betreft omdat de bestemming, het feitelijk gebruik en het uitzicht van het terrein niet wijzigt en de uitgevoerde terreinaanleg een bijzonder kleine impact heeft. Zoals de verwerende partij terecht stelt, houdt de formele motiveringsplicht voor een orgaan van actief bestuur niet in dat beroepsargumenten punt per punt moeten worden weerlegd.

5.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8, §1, eerste lid van het decreet Integraal Waterbeleid, van het gewestplan Oudenaarde en van het artikel 4.7.23, §1 VCRO.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

IV.2.2. Toelichting

De keuze om over te gaan tot het afleveren van een weigeringsbeslissing in de plaats van een vergunning onder voorwaarden dient op gemotiveerde wijze te geschieden.

Eminente rechtsleer stelt terzake:

...

Voornoemde stelling wordt nog verstrekt door het gegeven dat de doelstellingen en beginselen van het Decreet Integraal Waterbeleid – dat de basis vormt voor de watertoets – volgens de decreetgever **niet “het” maar “een” ordenend principe zijn dat moet worden afgewogen tegen andere belangen zoals wonen, werken en recreatie (...).**

Artikel 8, § 1, eerste lid, van het Decreet Integraal Waterbeleid stelt dan ook dat de beginselen van het integraal waterbeleid slechts een **facultatieve** weigeringsgrond vormen: bij eventuele mogelijke schadelijke effecten wordt de aanvraag geweigerd **of** worden duidelijk omschreven gepaste voorwaarden opgelegd.

De overheid dient de doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid in haar beoordeling van een vergunningsaanvraag te betrekken, maar **de uiteindelijke uitkomst moet worden beoordeeld in het licht van het redelijkheidsbeginsel (...).**

Uit de bindende kracht van het Gewestplan vloeit voort dat het **kennelijk onredelijk is het gevraagde te weigeren, nét nu de aanvraag er op gericht is het terrein geschikt te maken voor agrarisch gebruik** (houden van vee). Immers deze zone-eigen invulling vereist een kwalitatieve verbetering van de drassige gronden.

Zoals gesteld in het beroepsschrift kon als voorwaarde worden opgelegd dat de oevers van de onbevaarbare waterlopen noch door de aanvraag noch in de toekomst het voorwerp kunnen uitmaken van een reliëfwijziging, zodanig dat hun bergend vermogen overeind blijft.

Een en ander zou geheel en al in overeenstemming zijn met artikel 5 van het Decreet Integraal Waterbeleid, dat inzonderheid stelt dat:

...

Overigens is dergelijke voorwaarde strikt gezien overbodig: waterlopen zijn immers juridisch beschermd; er geldt een publieke erfdienstbaarheid (bouwverbod) van 5 meter ten opzichte van het einde van de oeverzone ingevolge artikel 17, § 2, eerste lid van de wet van 28 december 1967 op de onbevaarbare waterlopen. Deze bepaling werd bovendien uitdrukkelijk gerespecteerd in de aanvraag. Ook deze vaststelling garandeert een blijvende en optimale bergende werking van de oeverzones.

In de bestreden beslissing wordt de door de verzoekende partij gesuggereerde oplossing gewoon terzijde geschoven, zonder enige motivering. Geenszins kan in deze aangenomen worden dat de bestreden beslissing op gemotiveerde wijze de keuze heeft gemaakt voor een weigeringsbeslissing in de plaats van het opleggen van een stedenbouwkundige voorwaarde.

Een en ander klemmt des te meer, nu de verzoekende partij niet alleen zulke voorwaarde heeft gesuggereerd, maar ook in de uitvoering hiermee reeds werd rekening gehouden.

Op de plannen staat immers uitdrukkelijk vermeld:

...

In casu dient zonder meer besloten te worden dat de bestreden beslissing op ongemotiveerde wijze overgaat tot het afleveren van een weigeringsbeslissing op vlak van waterbeleid, dit in strijd met de gewestplanbestemming. De bestreden beslissing gaat evenmin in op de voorgestelde voorwaarde of houdt rekening met de realiteit van de aanvraag. Het voorgaande impliceert zonder meer een schending van de formele motiveringsplicht.

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verzoeker werpt op dat de deputatie op ongemotiveerde wijze is overgegaan tot het afleveren van een weigeringsbeslissing, terwijl de negatieve effecten inzake het waterbeleid konden gevrijwaard worden door het opleggen van voorwaarden.

In de bestreden beslissing is de watertoets als volgt uitgevoerd (...):

...

Het feit dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming, betekent niet dat het aangevraagde niet zou kunnen geweigerd worden. Uit de watertoets blijkt duidelijk dat de ophoging het waterbergend vermogen van het perceel teniet doet en het aangevraagde niet in verhouding staat tot de negatieve effecten op het watersysteem. De deputatie kon terecht oordelen dat het aangevraagde de watertoets niet doorstaat en de vergunning geweigerd diende te worden.

Uit niets blijkt dat deze motivering kennelijk onredelijk zou zijn en niet afdoende zou zijn om de aanvraag te weigeren.

...”

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

III.2.2. Weerlegging door verzoekende partij

De verzoekende partij volhardt in het middel zoals uiteengezet in het beroepschrift, doch wenst te benadrukken hetgeen volgt, nu de verwerende partij op bepaalde onderdelen van het middel – net zoals de bestreden beslissing – niet ingaat.

Ten eerste werd geen degelijke afweging gemaakt tussen een weigeringsbeslissing dan wel het opleggen van een voorwaarde

Door de verwerende partij wordt niet nader ingegaan op de vaststelling dat in de bestreden beslissing niet werd onderzocht of middels het opleggen van een voorwaarde kon tegemoet gekomen worden aan de vermeende negatieve effecten inzake waterbeleid.

*Het is overigens duidelijk dat in de bestreden beslissing niet de **keuze** om over te gaan tot het afleveren van een **weigeringsbeslissing in de plaats van een vergunning onder voorwaarden niet op gemotiveerde wijze** is geschied, meer zelfs deze optie niet eens werd onderzocht.*

Het door de verwerende partij aangehaald citaat kan op dit punt geen voldoening bieden, er wordt louter verwezen naar adviezen en vervolgens zonder meer voorkeur gegeven aan de primauteit van het waterbergend vermogen.

Ten tweede dient vastgesteld dat de op onredelijke wijze is besloten tot weigering

Zoals aangegeven in het beroepschrift wordt verwezen naar eminente rechtsleer die stelt dat het bestuur weliswaar terzake over een discretionaire bevoegdheid beschikt, doch evenwel de beginselen van behoorlijk bestuur - in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel - hierbij in aanmerking dient te nemen (...).

Overigens, de doelstellingen en de beginselen van het Decreet Integraal Waterbeleid – dat de basis vormt voor de watertoets – zijn volgens de decreetgever **niet “het”** maar **“een” ordenend principe dat moet worden afgewogen tegen andere belangen zoals wonen, werken en recreatie (...)**.

....

Het louter laten primeren van de uitkomst van de Watertoets op het aangevraagde is kennelijk onredelijk.

Ten derde dient te worden vastgesteld dat de door de verzoeker gesuggereerde voorwaarde zomaar terzijde werd geschoven

Zoals gesteld in het beroepsschrift **kon als voorwaarde worden opgelegd** dat de oevers van de onbevaarbare waterlopen noch door de aanvraag noch in de toekomst het voorwerp kunnen uitmaken van een reliëfwijziging, zodanig dat hun bergend vermogen overeind blijft.

Een en ander klemmt des te meer, nu de verzoekende partij niet alleen zulke voorwaarde heeft gesuggereerd, maar **ook in de aanvraag hiermee reeds werd rekening gehouden**. Op de plannen staat immers uitdrukkelijk vermeld:

...

In de bestreden beslissing wordt **de door de verzoekende partij gesuggereerde oplossing gewoon terzijde geschoven, zonder enige motivering**.

De loutere verwijzing in de bestreden beslissing naar adviezen kan deze motiveringsplicht niet ondervangen.

Het voorgestelde zou geheel en al in overeenstemming zijn met artikel 5 van het Decreet Integraal Waterbeleid. Overigens is **dergelijke voorwaarde strikt gezien overbodig**: waterlopen zijn immers juridisch beschermd; er geldt een publieke erfdienstbaarheid (bouwverbod) van 5 meter ten opzichte van het einde van de oeverzone ingevolge artikel 17, § 2, eerste lid van de wet van 28 december 1967 op de onbevaarbare waterlopen. Ook deze vaststelling garandeert een blijvende en optimale bergende werking van de oeverzones.

Tot slot dient geconcludeerd te worden dat de keuze voor de weigering niet werd gemotiveerd

Het gebrek aan motivering van de weigeringsbeslissing blijkt uit:

- het gegeven dat het opleggen van een voorwaarde niet werd onderzocht, minstens niet blijkt uit de bestreden beslissing dat hieromtrent enige afweging werd gemaakt;
- de door de verzoeker gesuggereerde voorwaarde niet werd onderzocht, evenmin op enige wijze werd ontmoet in de bestreden beslissing;
- men in de bestreden beslissing volstaat met een verwijzing naar adviezen;
- er geen rekening wordt gehouden met de gewestplanbestemming en het beoogde doel nl. het gebruik als landbouwgrond (in overeenstemming met de bestemming);
- de realiteit van de aanvraag.

Geenzins kan aangenomen worden dat het louter verlenen van prioriteit aan het waterbergend vermogen van een terrein ten opzichte van de gevraagde ophoging om het

*terrein bruikbaar te maken voor landbouwdoeleinden , **een gemotiveerde overweging uitmaakt**, die de bestreden beslissing zou kunnen ondersteunen op draagkrachtige wijze.*

Het voorgaande impliceert zonder meer een schending van de formele motiveringsplicht.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In het tweede middel verwijst de verzoekende partij naar haar argumentatie in het administratief beroepschrift dat als voorwaarde kon worden opgelegd dat de oevers van de onbevaarbare waterloop noch door de aanvraag noch in de toekomst het voorwerp kunnen uitmaken van een reliëfwijziging, zodat hun bergend vermogen overeind blijft. De verzoekende partij hekelt dat deze suggestie door de verwerende partij motiefloos ter zijde werd geschoven en acht de weigering kennelijk onredelijk in het licht van de bindende kracht van het gewestplan omdat de aanvraag er precies op gericht is het terrein geschikt te maken voor agrarisch gebruik. De verzoekende partij benadrukt dat de beginselen van het integraal waterbeleid slechts een facultatieve weigeringsgrond vormen.

2.

Artikel 8, §§ 1 en 2 van het decreet Integraal Waterbeleid (DIWB), luiden ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“§ 1. De overheid die moet beslissen over een vergunning, plan of programma als vermeld in § 5, draagt er zorg voor, door het weigeren van de vergunning of door goedkeuring te weigeren aan het plan of programma dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd.

Wanneer een vergunningsplichtige activiteit, een plan of programma, afzonderlijk of in combinatie met een of meerdere bestaande vergunde activiteiten, plannen of programma's, een schadelijk effect veroorzaakt op de kwantitatieve toestand van het grondwater dat niet door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma kan worden voorkomen, kan die vergunning slechts worden gegeven of kan dat plan of programma slechts worden goedgekeurd omwille van dwingende redenen van groot maatschappelijk belang. In dat geval legt de overheid gepaste voorwaarden op om het schadelijke effect zoveel mogelijk te beperken, of indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren.

De overheid die oordeelt over de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest, vermeld in artikelen 135, § 2, en 145ter, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dient in redelijkheid na te gaan of de aanvraag door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen de watertoets kan doorstaan.

§ 2. De overheid houdt bij het nemen van die beslissing rekening met de relevante door de Vlaamse regering vastgestelde waterbeheerplannen, bedoeld in hoofdstuk VI, voor zover die bestaan.

De beslissing die de overheid neemt in het kader van § 1 wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval rekening wordt gehouden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid.”

Artikel 3, §2, 17° DIWB luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

(...)

17° schadelijk effect: ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte gebouwen en infrastructuur, gelegen buiten afgebakende overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen;”

Uit deze bepalingen volgt onder meer dat een vergunningverlenende overheid die vaststelt dat een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning schadelijke effecten tot gevolg heeft als bedoeld in het aangehaald artikel 3, §2, 17° DIWB, in redelijkheid dient na te gaan of de aanvraag door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen de watertoets kan doorstaan.

3.

De aanvraag is, zoals reeds aangegeven, een regularisatieaanvraag. Ze beoogt de regularisatie van een reeds uitgevoerde ophoging op een terrein met een oppervlakte van 3.128 m³. De ophogingen omvatten 350 m³. Volgens het advies van de dienst Integraal Waterbeleid komt dit neer op een ophoging van 11 cm over het gehele perceel, maar omdat aan de randen ter hoogte van de waterlopen geen grond zou zijn opgehoogd, zou dat inhouden dat op het midden van het perceel de ophogingen hoger zijn dan 11 cm. Nog volgens dit advies bevindt het perceel zich binnen een van nature overstroombaar gebied en zijn ophogingen nefast voor de natuurlijke berging van de waterloop en kunnen enkel zeer beperkte ophogingen worden aanvaard op de meest drassige plaatsen. Het advies van het departement Landbouw bevat vergelijkbare overwegingen.

De verwerende partij heeft zich uitdrukkelijk en op gemotiveerde wijze aangesloten bij deze adviezen. Beide adviezen zijn ook uitdrukkelijk opgenomen in de bestreden beslissing.

Er kan niet ingezien worden hoe de argumentatie van de verzoekende partij dat een voorwaarde kon worden opgelegd dat de oevers van de onbevaarbare waterloop noch door de aanvraag noch in de toekomst het voorwerp kunnen uitmaken van een reliëfwijziging, kan tegemoet komen aan de bezwaren die zijn vastgesteld in de vermelde adviezen. De adviezen en de beoordeling door de verwerende partij gaan precies uit van de reliëfwijziging zoals aangegeven in de aanvraag, waarin uitdrukkelijk wordt aangegeven dat er geen grondophogingen zijn uitgevoerd in de nabijheid van de waterlopen. Er moet derhalve vastgesteld worden dat de door de verzoekende partij gesuggereerde voorwaarde geen betrekking heeft op het voorwerp van de aanvraag, maar op hypothetisch toekomstige en bijkomende ophogingen.

De beoordeling in de bestreden beslissing dat de reeds gerealiseerde ophoging niet wenselijk is en niet van aard is dat het de negatieve effecten op het watersysteem kan rechtvaardigen, impliceert dat de reeds gerealiseerde ophoging op zich van aard is om de vergunning te

weigeren. Het gegeven dat de verwerende partij niet verder uitdrukkelijk ingaat op het door de verzoekende partij gesuggereerd voorstel om een voorwaarde op te leggen voor toekomstige en bijkomende ophogingen, houdt niet in dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd, noch dat de verwerende partij niet in redelijkheid heeft beslist dat de vergunning geweigerd diende te worden. Zowel in de adviezen als in de bestreden beslissing wordt overigens uitdrukkelijk aangegeven onder welke voorwaarden een ophoging van het terrein kan aanvaard worden, met name voor “beperkte plaatselijke ophogingen die een belemmering van het agrarisch gebruik van het terrein als geheel kunnen tegengaan”. De verzoekende partij toont de kennelijke onredelijkheid van de beoordeling in de bestreden beslissing niet aan.

Het gegeven dat het terrein gelegen is in agrarisch gebied, doet geen afbreuk aan de voorgaande conclusie.

4.
Het middel is ongegrond.

VI. VERZOEK TOT TOEPASSING VAN DE BESTUURLIJKE LUS

Op de openbare zitting van 21 april 2015 doet de verzoekende partij afstand van haar verzoek tot toepassing van de bestuurlijke lus.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Ben VERSCHUEREN

Nathalie DE CLERCQ